

- vaihtoehtoisesti pienentää kantajalle riidanalaisessa päätöksessä määrättyä sakkoa;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä komissio määräsi kantajalle sakon EY 81 artiklan 1 kohdan rikkomisesta sopimuksin ja yhtenäistetyin menettelytavoim hintasopimusten ja markkinoiden jaon muodossa kuparisten asennusputkien markkinoilla.

Kantajat vaativat päätöstä kumottavaksi väittäen, että uusi sakkojen määrääminen esillä olevassa menettelyssä on vastoin *ne bis in idem* -periaatetta, koska komissio teollisuusputkimenettelyn COMP/E-1/38.240 yhteydessä oli jo pääpiirteissään arvioinut saman tosiseikaston ja määrännyt seuraamuksia. Kantajat katsovat, että komission olisi tullut sakon suuruutta määrätessään ottaa huomioon ainakin jo määrättyt sakot ja että yhtenäisen kupariputkimenettelyn jako teollisuusputkimenettelyyn ja asennusputkimenettelyyn ei ole hyväksyttävissä.

Kantajat väittävät lisäksi sakkoa liian korkeaksi ja että sitä määrätessä ei ole noudatettu sitovia menettelyperiaatteita, kuten EY 253 artiklan mukaista perusteluvelvollisuutta, suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisuusperiaatetta. Tätä väitetään kantajat perustelevat mm. sillä, että

- teon vakavuuden määrittäminen nojautuu virheelliseen ja riittämättömään arvioon rikkomisen tavasta, vaikutuksista markkinoihin ja sopimusten laajuudesta
- komission olisi tullut eritellyn tarkastelunsa yhteydessä ottaa huomioon osallisina olleiden yritysten markkinaosuuden ohella näiden absoluuttinen koko
- komissio ei ole päätöksessään perustellut, minkä periaatteiden mukaan se on määrittänyt konkreettisen perussakon, eikä yksiselitteisesti selittänyt, miksi se on pitänyt lähtökohdanaan erityisen vakavaa kilpailusääntöjen rikkomista
- komissio on sakkoa rikkomisen keston perusteella korottaessaan soveltanut väärin sakkojen määritystä koskevia suuntaviivojaan⁽¹⁾ ja jättänyt huomiotta, että jotkin keskeiset tosiseikkakokonaisuudet olivat jo vanhentuneita
- komissio on sivuuttanut olennaisia lieventämisperusteita, kuten vaikean markkinatilanteen ja vähäisen tuoton kupariputkialalla sekä sen, että sopimuksista luovuttiin heti etsintöjen jälkeen.

Lisäksi komissio on loukannut yhdenvertaisuutta alentaessaan muiden osallisena olleiden yritysten sakkoja näiden yhteistyön vuoksi avaintodistajasäännösten perusteella.

Kantajat väittävät myös, että sakon perusosan vahvistamista koskeva asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽²⁾ 23 artiklan 2 kohta, joka jättää komissiolle käytännössä rajoittamattoman harkintavallan, on oikeusvarmuuden periaatteen eli normihierarkkisesti ylemmän yhteisön oikeuden vastainen.

⁽¹⁾ Suuntaviivat asetuksen N:o 17/15 artiklan 2 kohdan ja EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättyjen sakkojen laskennassa (EYVL C 9, 14.1.1998, s. 3).

⁽²⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

Sergio Rossi S.p.A:n 25.1.2005 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-31/05)

(2005/C 93/60)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Sergio Rossi S.p.A., kotipaikka San Mauro Pascoli (Italia), on nostanut 25.1.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajana on lakimies A. Ruo.

Vastapuolena valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, kotipaikka Weilheim (Saksa).

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riitautetun päätöksen

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisön tavaramerkin hakija:	K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG
Haettu yhteisön tavaramerkki:	Sanamerkki "ROSSI" luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten (vaatteet ja alusvaatteet; hansikkaat, kauluksen suojat, huivit, solmiot, päähiineet) – hakemus nro 876 094
Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Sergio Rossi
Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu:	Kansalliset ja kansainväliset sanaja kuvamerkit "SERGIO ROSSI" luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten (vaatteet, mukaan lukien saappaat, kengät ja tohvelit, huivit, solmiot...)
Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen hyväksyminen
Valituslautakunnan ratkaisu:	Väiteosaston päätöksen kumoaminen
Kanneperusteet:	Neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklaa on rikottu

Bayer CropScience AG:n, Makhteshim Agan Holding BV:n, Alfa Agricultural Supplies S.A.:n ja Aragonesas Agro S.A.:n 31.1.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-34/05)

(2005/C 93/61)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Bayer CropScience AG, kotipaikka Monheim (Saksa), Makhteshim Agan Holding BV, kotipaikka Amsterdam (Alankomaat), Alfa Agricultural Supplies S.A., kotipaikka Ateena (Kreikka) ja Aragonesas Agro S.A., kotipaikka Madrid (Espanja), ovat nostaneet 31.1.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat C. Mereu ja K. Van Maldegem.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että vastaaja ei ole noudattanut yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan tutkia kantajien sille direktiivin 91/414/ETY mukaista endosulfaanin uudelleen arviointia varten toimittamia tieteellisiä tietoja ja myöntää kantajille oikeus asianmukaiseen menettelyyn uudelleen arvioinnin aikana,

— velvoittaa vastaajan noudattamaan yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan ja toimimaan kantajien vaatimuksien mukaisesti; vastaajan on tutkittava ja otettava huomioon kaikki tiedot, jotka on toimitettu endosulfaanin uudelleen arviointia varten, ja vastaajan on myönnettävä kantajille oikeus asianmukaiseen menettelyyn, johon kuuluu oikeus puolustautumisoikeuksien käyttöön ja oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat 24.9.2004 päivättyllä kirjeellään komissiota tutkimaan tieteelliset tiedot, jotka kantajat ovat toimittaneet arviointiviranomaiselle direktiivin 91/414/ETY (1) mukaista endosulfaanin, joka on heidän valmistamansa kasvinsuojeluaineen tehoaine, uudelleen arvioimista ja luvan myöntämistä varten. Kantajat pyysivät lisäksi, että heitä kuultaisiin ja he saisivat esittää vastineensa niiden seikkojen johdosta, joita arvioijat toivat esille uudelleen arvioinnin viimeisten vaiheiden aikana kuulematta lainkaan ennalta kantajia. Komissio vastasi 26.11.2004 päivättyllä kirjeellään, että sen yksiköt valmistelivat lainsäädäntöaloitetta endosulfaanin poistamiseksi direktiivin 91/414 liitteestä I. Tämä johtaa kyseessä olevan aineen käytön kieltämiseen.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi siihen, että komissio rikkoi EY 95 artiklan 3 kohtaa ja EY 152 artiklan 1 kohtaa, kun se ei arvioinut kaikkea kantajien toimittamaa merkityksellistä ja alan viimeisintä tutkimustietoa. Kantajat väittävät lisäksi, että komissio loukkasi EY 211 artiklalla taattua hyvän hallinnon periaatetta, loukkasi kantajien puolustautumisoikeuksia ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, laiminlöi perusteluvollisuutensa ja loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.